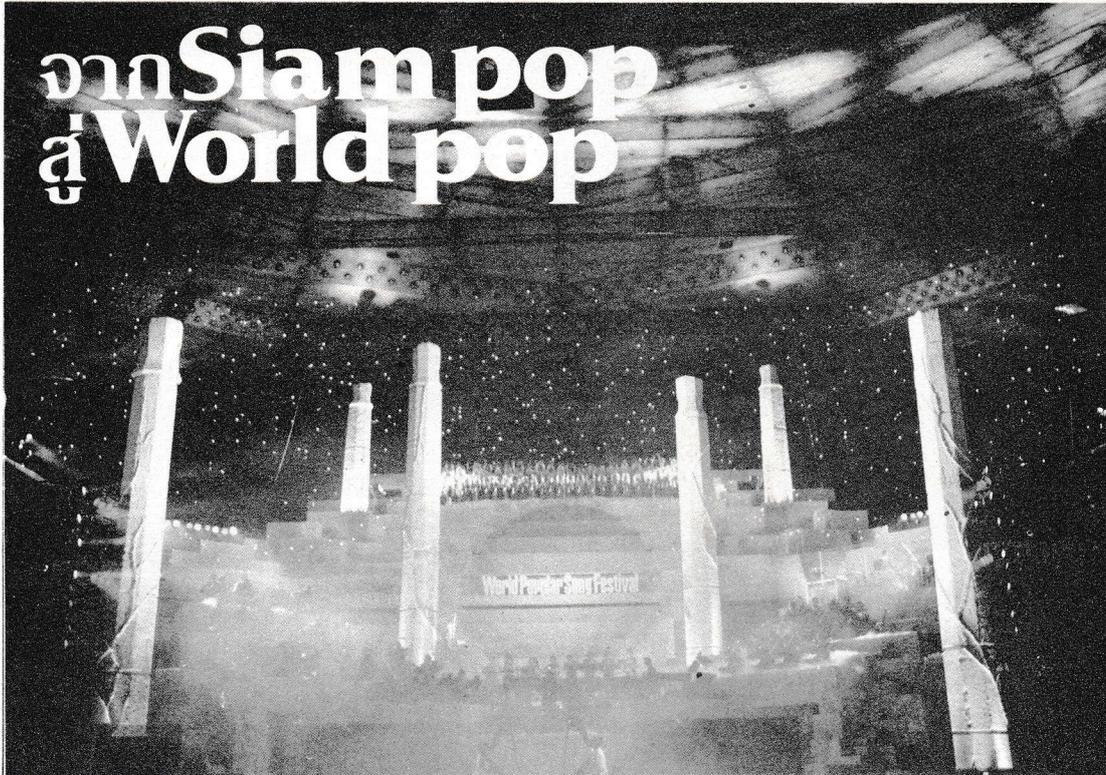

จาก Siam pop สู่ World pop

สยามป๊อปเกิดเมื่อปีที่แล้ว ด้วยความมานะและมั่นใจของคนกลุ่มหนึ่ง แต่เวิร์ลด์ป๊อป หรือ (WORLD POPULAR SONGS FESTIVAL) เกิดมาก่อนนานถึง 12 ปี เวิร์ลด์ป๊อปเกิดที่โตเกียวด้วยความมานะและมั่นใจของคนอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเชื่อว่า ดนตรีเป็นภาษาสากลที่ใครในโลกก็พูดได้ไม่เพี้ยน ถ้าได้เรียนรู้และได้ปฏิบัติอย่างเต็มที่

ผู้นำของคนกลุ่มนั้นคือ เคนอิจิ คาวากามิ ประธานกรรมการของ ยามาฮา มิวสิคฟาวน์เดชัน คาวากามิซึ่งกล่าวว่า ดนตรีเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เขาคำนิ้งว่าถ้าเชื่อและมั่นใจในความจริงหรือสัจจะดังกล่าว เวิร์ลด์ป๊อปก็ไม่จำเป็นจะต้องแข่งขันในยุโรป หรืออเมริกา เวิร์ลด์ป๊อปจะแข่งในญี่ปุ่นบ้างไม่ได้เสียหรือ

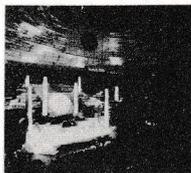
แต่ไหนแต่ไรมา เพลงจะขึ้นสู่ชั้นยอดนิยม กลไกของวงการเพลงอัดแผ่นเสียง และการจัดรายการวิทยุเพลงป๊อป ซึ่งควบคุมอยู่ก็ต่อหนึ่งโดย คณะมิชชันนารีบางกลุ่มที่ได้ประโยชน์จากการหารายได้ในการจัดตู้เพลง (JUKE BOX) และขายแผ่นเสียงตลอดจนการควบคุมนักร้องนักแสดงดนตรี โดยเฉพาะในสหรัฐฯ เพลงที่ไม่ผ่านมือคณะบุคคลที่ทำมาหากินบนตัวโน้ตและความสามารถของศิลปินเพลง ก็จะเด่นดังขึ้นมาเป็นเพลงยอดนิยม หรือป๊อปปีวลำมีได้

คาวากามิซึ่ง แม้จะไม่ใช่ว่าพ่อในวงการเพลง แต่เขาก็สร้างนักดนตรี สร้างเครื่องดนตรี เป็นที่เลื่องลือไปทั่วโลก เขาไม่ต้องการให้นักดนตรีที่เขาสร้างขึ้นจะต้องไปตกอยู่ใต้อิทธิพลของนักเลง หรือมิชชันนารีกลุ่มใด และคาวากามิซึ่งเห็นว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องคอยให้นักเลงมาสร้างให้ดัง เพราะถ้าคอยเพลงดังก็อาจดังอย่างไม่บริสุทธิ์ ไม่เป็นศิลปะที่สมบูรณ์ด้วยตัวของมันเอง

คาวากามิมั่นใจและเกิดมานะอย่างแรงจนทำให้ต้องเริ่มต้นการแข่งขันเพลงยอดนิยมของโลกครั้งแรกในกรุงโตเกียว เมื่อ พ.ศ. 2513 และเมื่อได้ประกาศไปทั่วโลกแล้ว นักร้องนักดนตรีทั่วโลกทั้งในโลกเสรี และหลังม่านต่าง ๆ ก็พากันสมัครเข้าประกวด นับเป็นสิบ ๆ ประเทศ เพลงที่เข้าประกวดประชันมีมากเป็นพัน ๆ เพลง

แรกทีเดียวคงยังไม่มีใครเชื่อนักว่า ญี่ปุ่นจะได้รับความสำเร็จในการประกวดเพลงยอดนิยมของโลก แม้แต่คนญี่ปุ่นเองก็ลังเลและสงสัย จึงไม่ปัญหาเลยที่ว่า ในสามสี่ปีแรกของการเปิดการประกวดเพลงยอดนิยมระดับโลกประจำปี ยามาฮา มิวสิคฟาวน์เดชันจะต้องแบกค่าใช้จ่ายมหาศาลด้วยตนเอง แต่การทำงานอย่างสุดตัวและหวังในผลสำเร็จ พร้อมกันนั้นก็เรียนรู้จากผล ทำให้การจัดเวิร์ลด์ป๊อปในปีต่อ ๆ มาเริ่มมีค่าใช้จ่ายน้อยลง ขยายบัตรได้ดีขึ้น แพงขึ้น มีผู้คนนิยมและมั่นใจและ

พิธี วาดนาถ

สองครั้งสองหนจาก เอเชียน เอเมเจอร์ ซอง เฟสติวัล ที่ฮ่องกง คนไทยเคยไปทำมาหากินในต่างประเทศในด้านดนตรีสากล แม้แต่ยุโรปก็เคยจ้างวงดนตรีไทยไปแสดง ที่คนไทยไม่ได้แข่งกับเขา ไม่ได้ไปอวดตรง ไม่ได้ไปแสดงฝีมือเทียบเคียงกับเขา คงจะไม่ใช่เพราะคนไทยไม่มีความสามารถ เหตุที่พอจะมองเห็นก็คือ ไม่กล้า หรือไม่มีใครสนับสนุน เรื่องไม่กล้าและไม่ฝีมือนั้นจะไม่ใช่ เพราะคนไทยที่กล้าออกไปแสดงฝีมือทำมาหารายได้ดี ๆ ในเมืองนอกมีมาก เรื่องจึงรวบรวมมาพอให้เห็นได้ชัดว่า เป็นเพราะขาดความสนับสนุนมากกว่าอย่างอื่น ๆ

หลังจากไปชมการแข่งขัน เวิร์ลด์ปีป'80 ที่โตเกียวกลับมาในปี พ.ศ. 2523 คุณหญิง พรทิพย์ ณรงค์เดช ผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีสยามกลการ ซึ่งลงทุนลงแรงไปดูและพาเพื่อนฝูงไปดูการแข่งขัน เพลงยอดนิยมระดับโลกหลายครั้งหลายหนก็มีความรู้สึกเด็ดเดี่ยวว่า ถ้าไม่ตั้งต้น ถ้าไม่ทดลอง ถ้าไม่พยายามจะไม่มีทางชี้ได้เลยว่า ที่คนไทยไม่เคยได้ไปอวดตรง คนไทยไม่เคยได้ไปแสดงฝีมือนั้น เป็นเพราะขาดความสนับสนุนมากกว่าความไม่กล้าและความไม่มีฝีมือ คุณหญิง พรทิพย์ ณรงค์เดชนึกถึงนักร้องไทยทั้งชายหญิง นึกถึงนักแต่งเพลงคนไทยที่เคยได้รำเรียน และนักเรียบเรียงเสียงประสานของไทยที่มีพอใจมากยิ่งขึ้น ทั้งในญี่ปุ่นและในโลก รายได้จากผลพลอยได้ เช่นการขายแผ่นเสียง การขายเพลง การออกอากาศโทรทัศน์ รายการต่าง ๆ การสร้างความนิยมให้เกิดขึ้นกับวง ยามาฮ่าปีป ออร์เคสตรา จนสามารถหารายได้เพียงพอเลี้ยงตัวเองและมีกำไรจากการบันทึกเสียง การบรรเลงตามงานใหญ่ ๆ และรวมทั้งการขายระบบขยายเสียงสมบูรณ์แบบที่พร้อมเพียงมากกว่าจะมีระบบใดในโลกเปรียบเทียบได้

จาก พ.ศ. 2513 ที่มีการแข่งขันเพลงยอดนิยมระหว่างประเทศที่โตเกียว ซึ่งผู้เข้าแข่งขันมีทั้งนักร้อง นักดนตรีอาชีพ เช่น ดินา ชาร์ลส ฟิชเชส แอนด์เฮิร์ป และแมรี แมคเกรเกอร์ แอนนิต้า ซาราวัค ตลอดจนนักร้องทั่วโลกที่จัดว่าเป็นยอดเยี่ยมของแผ่นดินแต่ละประเทศ ก็ผลัดกันเข้าไปขึ้นเวที บุโดกันทำยวงของสมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิญี่ปุ่น ทุกปีจะมีคนไทยกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความรักดนตรี รักความมีฝีมือของคนไทย ไปเฝ้าดูด้วยความรู้สึกขุ่นอยู่ในใจว่า ทำไมบนเวทีนั้นจึงไม่มีคนไทยขึ้นไปแข่งขันกับเขาบ้าง ทำไมธงชาติไทยไม่ขึ้นไปโบกสะบัดเคียงข้างธงอังกฤษ อเมริกัน ออสเตรเลีย คิวบา เซดโกส โลวเกีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และญี่ปุ่นเอง เพราะคนไทยไม่มีความสามารถหรือไม่ใช่ เพราะยังไม่เคยมีใครลอง คนไทยมีความสามารถไปประกวดได้รางวัลชนะเลิศมาแล้วถึง

ฝีมือ เพราะได้รับการศึกษาแล้วอย่างลึกซึ้ง วงดนตรีที่ดีเราก็สามารถจะสร้างขึ้นเพื่อทดสอบความสามารถของคนไทยได้อีกประกอบต่าง ๆ มีอยู่ครบถ้วน เพียงแต่ต้องการไฟเขียวที่จะเคลื่อนขบวนการอันสลับซับซ้อน ในอันที่จะสร้างเพลงอันเหมาะสมที่จะส่งไปให้เขาคัดเลือก โดยหวังว่าจะติดอันดับได้พาคนไทยไปอวดฝีมือและอวดตรง

และนี่คือต้นกำเนิดของสยามปีป'81 เมื่อเดือนกรกฎาคม 2524 ก่อนหน้านั้นเพลงนับร้อย ๆ จากนักแต่งเพลงผู้รับการทำทาก็ถูกส่งเข้ามาให้คัดเลือก กรรมการที่เลือกมาจากผู้มีภูมิปัญญาในสาขาต่าง ๆ กันที่มีวิชาการศึกษาโดยเฉพะก็ทำหน้าที่คัดเลือกเพลงในขั้นสุดท้าย

โรงละครแห่งชาติก็ก้าวไปด้วยเสียงเพลง เสียงปรบมือแสดงความยินดี และการให้กำลังใจแก่คนไทยที่จะเป็นผู้บุกเบิก เสริมสร้างดนตรีจากไทยให้ไปสร้างชื่อเสียงขจรขยายในตลาดดนตรีร่วมสมัยของโลก สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ เสด็จมาเป็นองค์ประธานตัดสินในวันสุดท้ายของการแข่งขัน

รางวัลของสยามปีป'81 อาจไม่มากพอให้แข่งขันกันอย่างถึงพริกถึงขิง แต่นักร้องนักดนตรีทุกคนที่เข้าร่วมการแข่งขันก็รู้ว่า การแข่งขันครั้งนี้มิใช่การชิงรางวัลที่เป็นวัตถุ แต่เป็นการชิงรางวัลของความภาคภูมิใจที่อาจได้เป็นตัวแทนจากประเทศไทยไปอวดธงในงานแข่งขันเพลงยอดนิยมระหว่างประเทศครั้งสำคัญประจำปีในกรุงโตเกียว

นักร้องทุกคนที่มีฝีมือเป็นที่รู้จักกันดีในวงการบินไทยก็ทุ่มเทเวลา ความสามารถและแม้แต่ลงทุนค่าเครื่องแต่งกายที่สูงค่า ถ้าจะเปรียบกับเงินรางวัลที่จะได้รับ ทุกคนข้มก้มเขม้นกับการซ้อม ทุกคนเริ่มรู้ว่า การสร้างคุณค่าของการแสดงระดับอาชีพระหว่างประเทศเริ่มต้นแล้ว ที่สยามปีป'81

วงดนตรี ยามาฮา ซาวนด์ ภายใต้ความควบคุมของ วิรัช อยู่ถาวร พรั่งพร้อมด้วยเครื่องลมและเครื่องสายที่จะช่วยสร้างบรรยากาศให้กับเพลงได้ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเพลงอ่อนหวาน เร่งเร้า รวดเร็ว หรือเยือกเย็น ไม่เพียงเสียงดนตรี แม้เสียงประสานของนักร้องชายหญิงที่จะเพิ่มความไพเราะให้กับเพลงที่ต้องการการร้องสนับสนุนก็ได้เตรียมพร้อมไว้ให้ เช่น เพลง

ภมร คล้ายพงศ์พันธ์ กับ เวนิกา วิล ขับร้องเพลง GIVE YOUR LOVE ซึ่ง เวนิกา วิล ร่วมประพันธ์กับ พนเทพ สุวรรณบุญ

ฉันทนา กิตยพันธ์ ร้องเพลง FOREVER IN MY MIND กับเพลง EVERYWHERE'S MUSIC ของ บุปผา ธรรมบุตร นันทิดา แก้วบัวสาย ร้องเพลง IT'S TWILIGHT ของ อินทอร ศรีกรานนท์ ร่วมประพันธ์กับ บาดหลวงเซฟเฟอร์รีโน และ

เพลง YOUR LOVE IS LIKE THE SUN TO ME ของ สาทิต ศุภวารี แต่งคู่กับ อาร์ เวอร์เมียร์

มณีนช เสรมสุด ร้องเพลง A NEW TIME HAS COME ของ พิเชิต บวรวิวัฒนา และ ดนัย วิไลพรรณ

สุดา ชื่นบาน ร้องเพลง สวัสดิ์ ของ รัตน์ เกตุสิงห์ กับ รมดี วาศนาส่ง

รัตติพร ลิ้มปิชัย ร้องเพลง MEMORIES ของ ประสิทธิ์ ชำนาญไพร กับ แอลเลน ซาลล์

ปรีชญ์ สุวรรณศร ร้องเพลง STOP THE NUCLEAR START THE NEW KISS ของ อำนาง สิงห์แพทย์ กับตัวผู้ร้องเพลงเป็นผู้แต่งทำนอง

กรรณิกา อารีสมาน ร้องเพลงชื่อ LOVE MOVES ON ของ กิตติ ศรีเปารยะ กับ ณัฐพร บุญชนกิจ

นัตดา วิยะกาญจน์ ร้องเพลง HAPPINESS ของ อินทอร ศรีกรานนท์ กับ บาดหลวงเซฟเฟอร์รีโน

เสียงเพลงและเสียงร้องสอดรับกันไพเราะอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนว่า นักร้องนักแต่งเพลงและผู้บรรเลงเพลงของไทย

ส่วนจะสร้างเพลงได้ไพเราะเข้าขั้นที่จะแสดงได้ในระดับโลก บัดนี้ความมั่นใจเกิดขึ้นแล้ว การสนับสนุนของ สยามกมลการ

มิวสิค ฟาวนด์ชัน ได้ปรากฏชัดในผลแล้ว เพลง EVERYWHERE'S MUSIC ของบุปผา ธรรมบุตร ซึ่ง ฉันทนา

กิตยพันธ์ เป็นผู้ขับร้อง ได้รางวัล กรังด์ ปรีซ์ แต่เพลง HAPPINESS ของ อินทอร ศรีกรานนท์ กับ บาดหลวง

เซฟเฟอร์รีโน ซึ่ง นัตดา วิยะกาญจน์ร้อง ก็ได้คะแนนตาม

มาติด ๆ ทุกเพลงเพราะ ทุกเพลงมีค่า สยามกมลการ มิวสิค ฟาวนด์ชัน ตกลงใจส่งไปให้เขาคัดเลือกที่ เวิร์ลด์ปีป'81

ทุกเพลง นั่นคือเสียงไชโยที่ดังจากของคนไทยทั้งหลาย

บัดนี้เราแน่ใจว่า อย่างไรเสีย ธงไทยก็จะได้ไปปลิวสะบัด

เหนือฟ้าโตเกียว ร่วมกับธงของประเทศต่าง ๆ อีกหลายสิบ

ประเทศที่จะได้คัดเลือกเข้าร่วมประกวดครั้งนี้ ไทโรพิมพ์แจ่ง

ข่าวที่ว่าเพลง HAPPINESS ของ อินทอร ศรีกรานนท์ กับ

บาดหลวง เซฟเฟอร์รีโน ซึ่ง นัตดา วิยะกาญจน์ เป็นผู้ขับร้อง

ได้รับเลือกให้เข้าแข่งขันกับเพลงนานาชาติอีก 22 เพลง

ไทโรพิมพ์ที่ได้รับ เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2524 เป็นยาเพิ่ม

พลังที่ทำให้ความเหนื่อยยากทั้งหลายจาก สยามปีป'81 หาย

ไปราวกับปลิดทิ้ง เราก้าวไปได้แล้วอีกหนึ่งก้าว

เราเชื่อว่า การเดินทางอันแสนไกลนั้น จะตั้งต้นได้ก็จะต้องมี

ก้าวที่หนึ่ง บัดนี้เราเดินทางไปได้หลายก้าว ธงชัยที่อยู่ข้าง

หน้า แม้จะยังห่างแต่ก็คงไม่ห่างเหมือนเมื่อ 12 ปีก่อนแล้ว

ปลายเดือนตุลาคม พ.ศ. 2524 คณะของสยามปีป นำโดย

คุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช พาทรงไทยไปอวดอยู่ที่โรงแรม

แกรนด์ พาเลซไฮเตล ในกรุงโตเกียว ทีมนักร้องและนักดนตรี

ตลอดจนผู้ประพันธ์บทเพลงที่ได้รับคัดเลือกแล้ว 29 เพลง จาก 21 ประเทศ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของ ยามาฮา มิวสิก ฟาวนด์ชัน อยู่รวมกันในโรงแรมนี้ แกรนต์ พาเลซ โฮเทล อยู่ห่างจาก บูโดกันฮอลล์ ซึ่งเป็นสถานที่แข่งขันเพียงชั่วเดิน ห้านาที

ก่อนหน้าที่จะเริ่มการซ้อม และการประกวด เจ้าหน้าที่ประสานงานของยามาฮา มิวสิก ฟาวนด์ชัน อธิบายกติกาต่าง ๆ ของการอยู่รวมกันเพื่อการซ้อมที่ต้องแบ่งเวลา การซ้อมที่ต้องมีประสิทธิภาพและจริงจัง แม้แต่เครื่องแต่งกายและรองเท้า ก็จะต้องเอาไปซ้อมด้วย แม้จะไม่แต่ง แต่เจ้าหน้าที่เวทีก็ต้องดูสีของเสื้อ เพื่อจัดไฟให้ได้บรรยากาศเข้ากัน นี่คือการทำงานอย่าง "โปร" คือทุกอย่างจะต้องถูกต้องสมบูรณ์ที่สุด สำหรับผู้ชม และผู้ชมจะต้องได้สิ่งที่ดีที่สุด ตั้งแต่บทเพลง การบรรเลง การขับร้อง การแต่งกาย ท่าทางในการแสดง อธิษาศัยของผู้แสดง

ดร.ถาวร พรประภา และคุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช ประธานและรองประธานสยามกลการ มิวสิก ฟาวนด์ชัน เอาใจใส่ดูแลทุกขั้นตอน ทรงยศ วรัญญูบุตร ผู้จัดการอาวุโส สยามกลการ มิวสิก ฟาวนด์ชัน และสุภัทญา สุรภักดี ผู้จัดการทีมดูแลคณะทั้งหมดระหว่างการแข่งขัน และการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของ ยามาฮา มิวสิก ฟาวนด์ชัน

เวทีประกวดของปี 1981 เป็นรูปวิหารโบราณ ซึ่งอาจเป็นที่ใดก็ได้ในโลก ขณะเดียวกัน ปกของสูจิบัตรก็งดงามด้วยภาพจิตรที่เกิดจากความก้าวหน้าของเครื่องคอมพิวเตอร์ เกี่ยว ทสึกาโมโต กับ จูดี ออง พิธีกรประจำของการแข่งขัน มาแต่ต้น ก็เป็นพิธีกรของการประกวดเพลงปี 1981 อีกเช่นที่เคย

พิธีต้อนรับผู้เข้าแข่งขัน จัดก่อนหน้าจะลงมือแข่งขันหรือประกวดกันสองวัน สนุกและเป็นกันเองอย่างเต็มที่ ตั้งแต่การใช้หมอนไม้เปิดถึงเหล้าสาเกชั้นเยี่ยม และในงานเลี้ยงต้อนรับนั่นเอง ที่ซึ่งไทยได้เคียงข้างธงของอีก 21 ประเทศที่มีสิทธิ์เข้าประกวดในปี 1981 นัตดา วิยะกาญจน์ และ อินทอร ศรีกรานนท์ ไม่รีรอที่จะแนะนำประเทศไทยด้วยเสียงที่ดังฟังได้ชัด อินทอรเป็นเด็กเล็กที่มีความสามารถ ใคร ๆ ก็ชื่นชม เธอเป็นศิษย์ของโรงเรียนดนตรีสยามกลการนั่นเอง

คุณหญิงพรทิพย์ ดูแลอินทอร และเพื่อนของเธอเหมือนลูกหลาน และวันนั้นเองที่ใครต่อใครในวงการเพลงก็คุ้นเคยเป็นเพื่อนฝูงกันก่อนจะถึงวันที่การแข่งขันจะมาถึง เธอมาจากสหรัฐอเมริกา จากเม็กซิโก เธอมาจากเวเนซุเอล่า หรือเธอจะมาจากญี่ปุ่น หรือจากเมืองไทย ไม่ว่าจะมาจากที่ไหน คาวากามิซึ่ง ประธานกรรมการประกวด เวิร์ลด์ป๊อป'81 รับรองด้วยอธิษาศัยไมตรีอันดีอย่างทั่วถึงทุกคน

ที่สุดก็ถึงวันประกวด 30 ตุลาคม 1981 ณ บูโดกันฮอลล์ ห้ายวังสมเด็จพระจักรพรรดิ กลางกรุงโตเกียว คนนับหมื่นได้เห็นเวทีวิหารโบราณที่เคยเป็นแต่หุ่นจำลอง บัดนี้กลายเป็นของจริงที่ใหญ่โตโอ้อ่า โอฬาร งดงามตระการด้วยสีเสียง และแสงไฟอันบรรเจิด.....เกี่ยว ทสึกาโมโต และจูดี ออง ประกวดเปิดงานอย่างสง่างาม เกี่ยวแนะนำ อินทอร ศรีกรานนท์ นักร้องพันธ์เพลง แอปปีเนสของไทยด้วยความเอ็นดูเป็นพิเศษ ถ้าเด็กไทยเก่งอย่างนี้ ผู้ใหญ่ที่สามารถคงมีมากกว่านี้ และเมื่อถึงเวลาอันสมควร ผู้ใหญ่ไทยก็คงอยากแสดงความสามารถที่ซ่อนเร้นอยู่ให้ใครก็ได้เห็นกันบ้าง นักร้องของญี่ปุ่นออกจะมีภาษาดีมาก เพราะผู้ฟังเป็นญี่ปุ่นเข้าใจภาษา และอย่างน้อยก็เคยได้เห็นได้รู้ฝีมือกันมาก่อน แต่กรรมการก็ได้บ่บกพร่องในเรื่องความเป็นธรรมแต่อย่างใด

เธอมาจากออสเตรเลีย โดยชนะการแข่งขันในภาคพื้นของเธอ เธอคือ ลินดา จอร์จฮอลลี เพนฟีลด์ จาก สหรัฐอเมริกา นักร้องจาก เซคโกสโลเวเกีย ชื่อ เลนคา ฟิลิปโปวาเสียงหวานจาก ลินดา เต ซุซา จาก โปรตุเกสออสวาลโด โรเดริเกวซ์ นักร้องตาบอด กอดกัตาร์คู่มือ ประทับใจผู้ฟังได้มากคณะนักร้องบัค ฟิชซ์ จากอังกฤษ ร้องเพลงเพราะและแฉกซันดีมาเรีย คอซิดา อัลลองโซ จาก เวเนซุเอลา ร้องเพลงสนุกและมีอธิษาศัยดีมากลิซา ดาล เบลโล สาวร่างใหญ่ใจกล้าจาก แคนาดาและจะมีใครอีกก็ตาม นัตดา วิยะกาญจน์ ของไทยก็ร้องเพลง แอปปีเนส เป็นอันดับที่ 26 ซึ่งได้ร้องประกวดในวันที่ 2 นัตดาร้องสุดหัวใจ สุดกำลัง เสียงเชียร์จากไทยที่เชียร์ ความภูมิใจที่ได้รอดฝีมือของคนไทย ทำให้ แอปปีเนส เป็นเพลงที่ได้เสียงปรบมือดังก้องในบูโดกันฮอลล์

วันตัดสิน 1 พฤศจิกายน นัตดา พาเพลง แอปปีเนส ของอินทอร เข้ารอบสองอย่างสบาย ๆ และได้รางวัล เบสท์ซอ ออวอร์ดไปในที่สุด หัวใจของคนไทยเต้นแรงถึงแม้ว่านักร้องบอด โรเดริเกวซ์จากคิวบาจะคว้าเอกรังตีปรีซ์ไปแล้ว แต่ไทยก็ได้แสดงฝีมือแล้ว และพิสูจน์ได้แล้วว่า เราอยู่ในอันดับโลกได้เอง โดยไม่ต้องพึ่งนักร้องนักเพลงที่ไหน ระฆังเงินโบราณของญี่ปุ่น เป็นของที่ใฝ่ฝันอยากจะได้กันนักหนา บัดนี้ได้มาคล้องอยู่กับนักร้องนักร้องพันธ์เพลงของไทยสมสง่า สมศักดิ์ศรีแล้ว นัตดา วิยะกาญจน์ และอินทอร ศรีกรานนท์ ทำให้อันดับของไทยไปแทรกอยู่กับนักร้องนักดนตรีอันดับโลกได้แล้ว ใน เวิร์ลด์ ป๊อปปีวล่า ซอง เฟสตีวัล'81

จากสยามป๊อป สู่วีรลด์ป๊อป คงจะจบลงตรงนี้ แต่งานข้างหน้าคงจะยังไม่สิ้น เวิร์ลด์ป๊อปคงยังทำทายฝีมือและน้ำใจนักสู้ของไทยไปอีกชั่วกาลนาน

ทำไม สยามป๊อปปูล่า ซอง เฟสติวล และ ไทยป๊อป จึงมาเป็น “ไทยแลนด์ ป๊อปปูล่า ซอง เฟสติวล”

เริ่มจากปี พ.ศ. 2524 เป็นต้นมา สยามกลการมิวสิกฟาว์นเดชั่น โดยมี ดร.ถาวร พรประภา เป็นประธาน และคุณหญิงพรทิพย์ ฌรงค์เดช เป็น รองประธาน ได้มีเจตจำนงที่ต้องการจะส่งเสริมผลงานของศิลปินภายใน ประเทศเรา ให้เผยแพร่ไปยังต่างประเทศและให้มีโอกาสไปแสดงฝีมือให้ ชาวโลกประจักษ์บ้าง เพราะตระหนักดีว่า คนไทยมีใช้น้อยที่มีพรสวรรค์ และฝีมือพอที่จะอวดชาวต่างชาติได้ แต่ยังขาดผู้สนับสนุนและส่งเสริม ด้วยเหตุนี้กระมัง งานประกวดบทประพันธ์เพลงจึงได้กำเนิดขึ้นเป็นครั้งแรก ในปีนั้นเป็นต้นมา

จากการที่ ดร.ถาวร พรประภา และ คุณหญิงพรทิพย์ ฌรงค์เดช ได้เฝ้าติดตาม การประกวดเพลงนานาชาติ “เวิลด์ ป๊อป ปูล่า ซอง เฟสติวล” ที่ประเทศญี่ปุ่น อยู่เป็นประจำ ทำให้เกิดความคิดว่า ที่ คนไทยไม่ได้ไปแข่งกับเขา ไม่ได้ไปอวด ต่างชาติ ไม่ได้ไปแสดงฝีมือเทียบเคียงกับ เขา คงจะไม่ใช่เพราะคนไทยไม่มีความ สามารถ เหตุที่พอจะมองเห็นก็คือ ไม่กล้า หรือไม่มีใครสนับสนุน เรื่องไม่กล้าและ ไม่มีฝีมือเห็นจะไม่ใช่ เพราะคนไทยที่กล้า ออกไปแสดงฝีมือทำมาหารายได้ดี ๆ ใน เมืองนอกก็มีมาก เรื่องจึงรวบรวมมาพอ ให้เห็นได้ชัดว่า เป็นเพราะขาดความสนับ สนุนมากกว่าอย่างอื่น ๆ

คุณหญิงพรทิพย์ ฌรงค์เดช นึกถึง นักร้องไทยทั้งชายหญิง นึกถึงนักแต่งเพลง

คนไทยที่เคยได้ร่ำเรียน และนักเรียนเรียง เสียงประสานของไทยที่มีฝีมือ เพราะ ได้รับการศึกษาแล้วอย่างลึกซึ้ง วงดนตรี ที่ดี เราก็สามารถจะสร้างขึ้นเพื่อทดลอง ความสามารถของคนไทยได้ องค์ประกอบ ต่าง ๆ ก็มีอยู่ครบถ้วน เพียงแต่ต้องการ รวบรวมกำลังที่จะเคลื่อนไหววงการ อัน สลับซับซ้อนในอันที่จะสร้างเพลงอัน เหมาะสมที่จะส่งไปให้เขาคัดเลือก โดย หวังว่าจะติดอันดับได้พาคนไทยไปอวด ฝีมือและอวดต่างชาติไทย

และนี่เองคือต้นกำเนิดของงาน “สยาม ป๊อปปูล่า ซอง เฟสติวล 81” ซึ่ง เป็นการประกวดเฉพาะบทประพันธ์เพลง สากล ที่ต้องประพันธ์ขึ้นใหม่ทั้งทำนอง และคำร้อง และไม่เคยเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน จากงานนี้ทำให้งานเพลงบ้านเรา

ต้นตัวอย่างเต็มที่ เมื่อโทรพิมพ์จากประเทศญี่ปุ่นแจ้งว่า เพลง HAPPINESS ของเด็กหญิงอินทอร ศรีกรานนท์ กับบาดหลวงเซฟเฟอร์โน ซึ่ง นิดดา วิยะกาญจน์ เป็นผู้ขับร้องได้รับเลือกให้เข้าแข่งขันกับเพลงจากนานาชาติอีก 22 เพลง และในปีนั้นผลงานของคนไทยได้ไปแทรกอยู่กับนักร้องนักดนตรีอันดับโลก หัวใจของคนไทยที่เฝ้ารอต้นแรง เมื่อพิธีกรในงานประกาศเพลง HAPPINESS จากประเทศไทยได้รับรางวัล “เพลงยอดเยี่ยมประจำปี 1981”

ปี 1982 เพลงจากประเทศไทย LOVE IS THE ANSWER ผลงานของ วศิณ พุทธารี กับ สมธิดา ศุภวารี และ อาร์ เวอเมียร์ ขับร้องโดย มณีนุช เสมรสุต ก็ได้รับการ

คัดเลือกให้ไปร่วมประกวดด้วยอีกเช่นเคย แม้จะไม่ได้รับรางวัลอะไร แต่การที่ได้ผ่านเข้าไปถึงรอบ 16 เพลงในครั้งสุดท้ายก็น่าจะเป็นสิ่งที่ภาคภูมิใจของคนไทยเรามีไม่น้อย

“ไทยป๊อป” กำเนิดขึ้นในปี 2525 ด้วยเจตนารมณ์ที่แน่วแน่เช่นกัน เมื่อเสริมสร้างบทเพลงสากลโดยคนไทยเรา ได้ ก็ไม่ลืมที่จะส่งเสริมและจรรโลงเพลงของไทย ให้มีมาตรฐานที่ดีพร้อมทั้งยังสนับสนุนนักแต่งเพลงรุ่นใหม่ ๆ ที่มีไฟแรงอีกด้วย เพลงไทยสากลที่ประกวดในปีนั้น ได้รับความสนใจจากนักเพลงทั้งหลายเกินความคาดหมาย แม้ขั้นตอนการดำเนินงานจะยุ่งยากซับซ้อนเพียงใด แต่

เมื่อมีจุดมุ่งหมายเหมือนกัน ความปรารถนาเดียวกัน สิ่งต่างๆ ที่เป็นอุปสรรค ดูเหมือนจะหมดสิ้นไป เพราะคนไทยเรามีความสั่งสมในสามัญสำนึกในภาษาดนตรีมาแต่บรรพบุรุษ อาจกล่าวได้ว่าผู้ให้กำเนิดหรือริเริ่มแต่งเพลงไทยแบบสากลขึ้นเป็นคนแรกในประวัติศาสตร์ได้แก่ สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต เป็นเวลากว่า 80 ปีมาแล้ว ทรงเป็นคีตกวีที่ยิ่งใหญ่ ปรากฏตามพระราชประวัติว่า ได้ทรงนิพนธ์เพลงไทยเดิมหรือเพลงไทยแท้ ขึ้นไว้ประมาณ 60 เพลง และเพลงที่เรียกในสมัยนั้นว่า เพลงฝรั่ง หรือเพลงสากลอีก 12 เพลง และที่เรียกเพลงฝรั่งหรือเพลงสากลในสมัยนั้น ที่แท้ก็คือเพลงไทยสากลอย่างที่เรารู้จักกันในเวลานี้นั่นเอง โดยทรงนิพนธ์เป็นโน้ตสากล และใช้จังหวะลีลาแบบสากล เช่น เพลง มาร์ชบริพัตร วอลซ์ปลื้มจิต หรือเพลง สาคกรลิน จากเพลงออกทะเล หรือทะเลบัว เป็นต้น จากนั้นอีกประมาณ 3 ปี “พรานบูรณ” ก็เริ่มประพันธ์เพลงไทยสากลขึ้นอีกหลายเพลง เช่น เพลงจากละครเรื่อง เรื่อง จันทร์เจ้าขา ต่อมาเรือโทมานิต เสนะวีณิน และนารถ ถาวรบุตร แห่งภาพยนตร์เสียงศรีกรุง ก็แต่งเพลงไทยสากลขึ้นมาใช้ในภาพยนตร์ บุคคลในยุคบุกเบิกรุ่นแรกๆ ยังมีอีกหลายท่าน เช่น คุณหญิง ม.ล.พวงร้อย อภัยวงศ์ แห่งบริษัท ไทยฟิล์ม และครูเอื้อ สุนทรสนาน เจ้าของวงดนตรีสุนทราภรณ์ ซึ่งถือว่าเป็นผู้วางแนวทางของเพลงไทยสากล ซึ่งเราใช้กันมาจนกระทั่งปัจจุบัน

จากนั้นเป็นต้นมา แนวทำนองอันเป็นรูปลักษณะ ของเพลงไทยสากลแทบจะไม่มีเปลี่ยนแปลงจากเอกลักษณ์ดั้งเดิมไปแม้แต่น้อย เราเพียงมีการพัฒนาด้านฝีมือ การเล่นดนตรี และความรู้ด้านการเรียบเรียงเสียงประสานเท่านั้น แต่ที่พยายามจะหนีจากรูปแบบเดิมก็มีไม่น้อย และในระยะหลังๆ นี้ นับเป็นโอกาสดีที่มีสถาบันเอกชนหลายแห่งเริ่มให้การสนับสนุน เช่น การประกวดเพลงไทย

สากลพิณทอง ของธนาคารกสิกรไทย เป็นต้น และจากจุดต่างๆ เหล่านี้เอง งานประกวดบทประพันธ์เพลงไทย “ไทยป๊อป” จึงกำเนิดขึ้น เพื่อจุดประสงค์จะสนับสนุนศิลปินที่ต้องการมีแนวคิดของตนเอง และทำงานเพื่อการสร้างสรรค์อย่างแท้จริง

จากวันนั้นมาถึงวันนี้ ทำให้เกิดความคิดว่า การที่ประสบความสำเร็จในการส่งเพลงสากล ไปประกวดบนเวทีโลก เวิลด์ป๊อป มาแล้ว ทำไม เราจะส่งเพลงไทยสากล ซึ่งเป็นเพลงภาษาของเราเองไปร่วมประกวดไม่ได้ละหรือ? เมื่อความคิดมาถึงตรงนี้ คณะทำงานของสยามกลการ-มิวสิคฟาวน์เดชั่น ต้องทำงานกันอย่างหนัก เพื่อต้องการสนับสนุนเพลงไทยของเราไปปรากฏเคียงข้างกับภาษาของต่างชาติให้ได้ และปีนี้จะเป็นปีทองของคนไทยในปีแรก ที่เราจะส่งบทเพลงภาษาของเราไปร่วมประกวดพร้อมๆ กับเพลง

สากล ซึ่งจะต้องรวมงานประกวดเพลงไทยสากล “ไทยป๊อป” และประกวดเพลงสากล “สยามป๊อป” ให้เป็นงานเดียวกัน และเพื่อให้สมาชิกคีรี ในฐานะที่จะต้องส่งเพลงไปประกวดในนามของประเทศ จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนชื่องานนี้เสียใหม่ และนี่เองคือที่มาของ “ไทยแลนด์ ป๊อปบูลา” ของ เฟสตีวัล” ที่เกิดขึ้นในปี 2527 นี้เป็นปีแรก และแต่ไปจะไม่ มี “ไทยป๊อป” และ “สยามป๊อป” อีกต่อไป คงมีแต่ “ไทยแลนด์ป๊อป” ที่ต้องการกำลังใจ และแรงสนับสนุนจากท่านตลอดไป และอุดมคติที่ว่า “ดนตรีนั้น เป็นภาษาสากลของมวลมนุษย์ เพื่อละไว้ซึ่งสิ่งขวางกั้นทางการเมืองและเศรษฐกิจ ความสุขอันเกิดจากเสียงดนตรี จะช่วยเสริมสร้างสายใยแห่งความสัมพันธ์ให้กับมนุษย์ในทุกแห่งหน” นั้น คงไม่ใช่อุดมการณ์ของสยามกลการมิวสิคฟาวน์เดชั่น เพียงสถาบันเดียวอีกต่อไป เพราะปีนี้เรามีสถาบันต่างๆ

ทั้งภาครัฐบาล และเอกชน ให้การสนับสนุนการประกวดเพลงประจำปี อย่างเต็มที่ เช่น บริษัทการบินไทย จำกัด ธนาคารกรุงเทพ จำกัด, โรงแรมแอม-บาสซาเดอร์, คลอสเตอร์เบียร์, फिल्मและกระดาษสีฟูจิ, เป๊ปซี่, รอยนอร์ดนิสสัน, บริษัท เซลล์ จำกัด, เฮนเนสซีคอนยัค และบริษัทอื่นๆ อีกมาก

เราเชื่อว่า การเดินทางอันแสนไกลนั้น จะตั้งต้นได้ก็ต้องมีก้าวที่หนึ่ง บัดนี้เราเดินทางไปแล้วหลายก้าว รัชชียที่อยู่ข้างหน้า แม้จะยังห่าง แต่ก็คงไม่ห่างเหมือนเมื่อหลายปีก่อนแล้ว จากสยามป๊อป และไทยป๊อป จนมาถึง ไทยแลนด์ป๊อปบูลาของ เฟสตีวัล เพื่อไปสู่เวทีโลก เวิลด์ป๊อปบูลา ของ เฟสตีวัล ที่กรุงโตเกียว คงจะจบลงตรงนี้ แต่งานข้างหน้าคงจะยังไม่สิ้น เวทีประกวดเพลง คงยังท้าทายฝีมือและน้ำใจ นักสู้ของไทยไปอีกชั่วกาลนาน